

Panasonic DMC-LX15 bemutató: ki mondta, hogy halott a kompakt?

Külsőségek

A Panasonic LX fényképezőgépek sorozata mindig is azokat az „igényes” felhasználókat célozta meg, akik zsebgépet kerestek, de csak a méret kapcsán voltak hajlandóak kompromisszumokra. Az első LX, a DMC-LX1 még 2005 őszen jelent meg, és a szokásosnál nagyobb képérzékelőjével (1/1,65”-os CCD) máris kitűnt a tömegből. Ez az évek során ugyanígy folytatódott: az LX-ek 1/1,6” és 1/1,7” közötti lapkamérettel érkeztek, tudtak teljesen manuálisan is működni, masszív felépítésűek voltak, és szinte minden téren kimagaslóan teljesítettek. A DMC-LX7, ami az LX15 közvetlen elődjének tekinthető, már négy éves volt, amikor tavaly végre bejelentette a gyártó az utódmodellt. Mivel időközben szinte kipusztultak a kompaktok, és az okostelefonok kameramoduljai is egyre erősebben szorongatják a még megmaradt (csúcs)kompakt fotómasinák tökeit, így hát a Panasonic mérnökeinek is lépniük kellett, hogy ne hendikeppel rajtoljon el az LX15. Ezt részben azzal érték el, hogy a megszokott 1/1,6”-1/1,7”-os helyére egy nagyobb, kerekén 1”-os CMOS lapkát tettek, és az objektív kezdő F-értékeit is tekintélyes F1.4-F2.8 közé helyezték.

A fixen beépített Leica DC Vario-Summilux 8.8-26.4 mm F1.4-2.8 paraméterekkel rendelkezik, ami azt jelenti, hogy a lencserendszer olyan látószögeket kínál, amit a 35 mm-es (azaz „full frame”) gépeknél egy 24-72 milliméteres objektív nyújtana. A kezdő F-értékek impozánsak, de mélységélesség tekintetében (DoF) – ha szintén a 35 mm-es készülékekhez hasonlítjuk a LX15-öt -, már csak közepes, F3.8-7.6 kezdő F-értékek jönnek ki, tehát senki se várja ugyanazt a papírvékony DoF-ot, amit egy 36 x 24 mm-es lapkával szerelt dSLR vázzal és egy – mondjuk – F2.8-4-es zoomobjektívvel lehetne elérni. Szerencsére esetünkben ez nem is egy roppant fontos tényező, mert aki ilyen kompaktot vesz, az tisztában van annak képességeivel, korlátaival. „Valamit valamiért” – az egész játék a kompromisszumokról szól, hiszen valamiről mindig le kell mondanunk, valamiben mindig meg kell elégednünk a „gyengébb” értékekkel, ha zsebre vágós fényképezőgép után ácsingózunk.

A Panasonic DMC-LX15-nek nincs is szégyellnivalója, hiszen kategóriájában a „legvilágosabb” optikát nyújtja; a konkurens gépek objektívjei is csak F1.8-ról indulnak. Csupán egyetlen paraméterező tárcsát kapunk, viszont az optika tubusa köré egy (ál)mechanikus vezérlőgyűrűt helyezett a gyártó, amivel a blendét tudjuk igény szerinti értékre állítani (F1.4-11 közé).

A rekeszállító előtt látható gyűrűhöz többféle funkciót lehet hozzárendelni, például a zoomolást (ez lehet lépcsőzetes vagy fokozatmentes), az expozíciókompenzációt, az ISO-t, a fehérregyensúlyt, az AF módot, a fotóstílust, a szűrőhatásokat, a képarányt, a vaku funkcióit és még sorolhatnám (de nem teszem).

A Panasonic DMC-LX15 hátoldalát az érintésérzékes kijelző uralja. Ez az egérmozi dönthető, felfelé akár 180 fokban mozgatható. Ennek a szolgáltatásnak nem csak az önarcképek szerelmesei, hanem a vloggerek is örülni fognak. A gyártó összesen három fizikai funkciógombot helyezett el a gépen, s ezek mindegyike itt, a hátlapon található. Mint a többi kezelőszervhez, úgy ezekhez is szinte teljesen szabadon rendelhetünk funkciókat, szolgáltatásokat.

Mivel egy ekkorai kis fényképezőgépen minden gombostűhegynyi hely aranyat ér, ezért ne várjuk el azt, hogy a memóriakártyának külön kialakított helye legyen: az akkuval együtt egy közös ajtó mögé került a váztest alján. Már az is csoda, hogy nem microSD kártyákkal kell etetni a gépet.

Az LX15-ön csupán két aljzatot találunk: az egyik egy USB 2.0 csatlakozó (a fotómasina töltése is ezen keresztül történik), míg a másik egy miniatürizált HDMI aljzat. A két konnektort egy kicsi műanyag ajtó védi a szennyeződésektől, ezt körömheggyel lehet csak kinyitni.

A csatlakozókkal átellenes oldalon csak a csuklópánt hevedere található; egy mikrofon bemenetet azért még valahogy beleprézelhettek volna a tervezők a vázba.

Mivel az LX15 tetejére már nem fért volna egy vakusaru, ezért beépítettek a mérnökök egy apró villanót, aminek a mechanikája lehetővé teszi a plafon felé történő derítést. Igaz, a vaku fényereje nem túl nagy, több olyan helyzet is előállhat, amikor jól jön a villanása.

A fényképezőgép tetején – balról jobbra haladva – a felnyíló vakut, a módválasztó tárcsát, a zoomgyűrű ölelte kioldót, a videofelvételt indító gombot, és a paraméterező tárcsát láthatjuk. Ennyi bőven elég is erre a gépre.

A gyújtótávolsági tartomány két vége közti zoomolásakor az optika hossza csak minimálisan változik – mondjuk ez nem is olyan óriási nagy csoda, mivel csak háromszoros átfogást nyújt a lencserendszer.

A Panasonic DMC-LX15 formavilága a klasszikus, „téglatest” vonalat követi, aminél jobbat ehhez a méretformátumhoz még senki sem talált ki. Persze, lehetne markolata a gépnek, de akkor máris nagyobb, „nehézkesebb” lenne a

készülék megjelenése, s valószínűleg már egy ingzsebbe bele sem férne. Szerintem amit lehetett ebben a méretben, azt a mérnökök kihozták a készülékből ergonómia szempontjából. Külsőre az LX15 úgy jó, ahogy van.

Menürendszer

Mivel a DMC-LX15 menürendszere a Panasonic-tól megszokott felépítést és külalakot kapta, ezért túl sok szót nem fecsérelnék rá. Összesen öt fő menüponttal találkozhatunk, melyek név szerint a „Felvétel”, a „Mozgókép”, az „Egyéni (beállítások)”, a „Beállítás”, és a „Lejátszás”. Ezek a fő menüpontok mind több aloldallal rendelkeznek, ezeket görgetve nézhetjük végig. A görgetéshez használhatjuk a kurzorokat, vagy az érintőképernyőt.

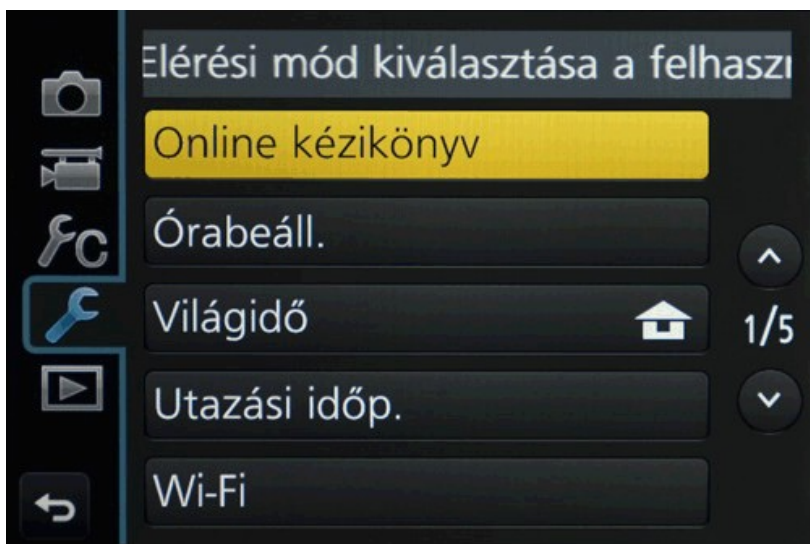
Az első fő oldal lapjain olyan paramétereket találunk, melyek elsősorban közvetlenül a fényképezéssel függenek össze. Itt például meghatározhatjuk a fotóstílust, a szűrőket, a képarányt, a képméretet, a minőséget (RAW/JPEG), az ISO értékét és hasonlókat.

A második oldal gyakorlatilag ugyanaz, mint az első, csak itt nem az állóképek beállításait látjuk, hanem a mozgóképekét.

A harmadik oldalon az egyéni beállításokat végezhetjük el. Itt el is menthetjük a paramétereket, de meghatározhatjuk többek között az élességállítás működését is – szerintem ez a fő oldal részben az első oldal folytatása, mert több olyan funkció lett ide bezúfolva, ami közvetlen hatással van a képalkotásra.

A negyedik oldalon a fényképezőgép lelkébe kapunk betekintést. Ezekon a lapokon az általános működésre vonatkozó paramétereket láthatjuk, mint például a WiFi-t, az órát, a dátumot, a világidőt, a hanghatásokat stb.

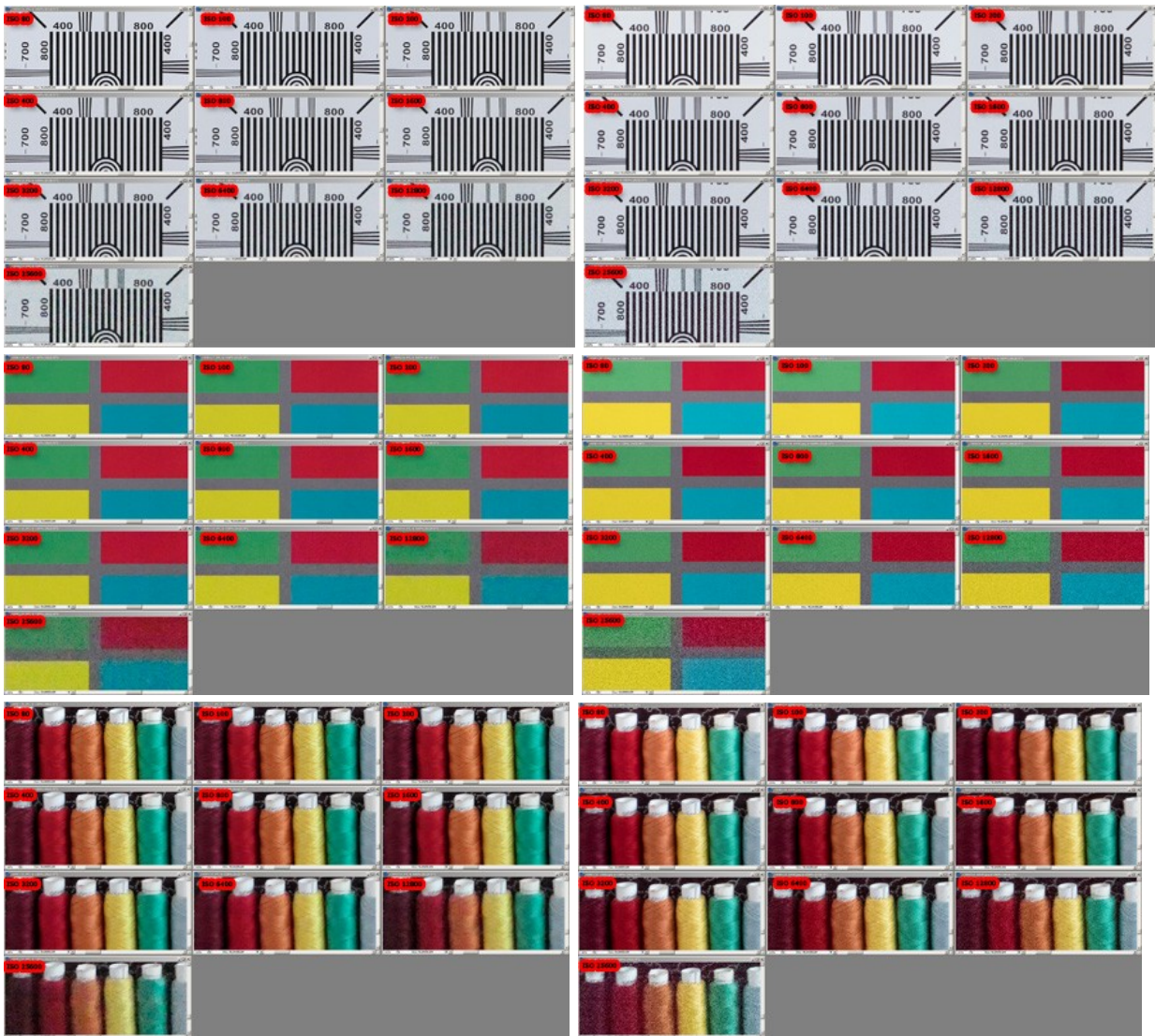
Végül az ötödik fő oldal a képanyag lejátszását takarja. Azonban ez így nem teljesen pontos meghatározás, hiszen itt lehetőségünk adódik akár az egyszerű RAW hívásra is. Persze, a fájlok védelmét is bekapcsolhatjuk, de elérhetővé válik a 4K fotó módban készített sorozatok kezelése is.

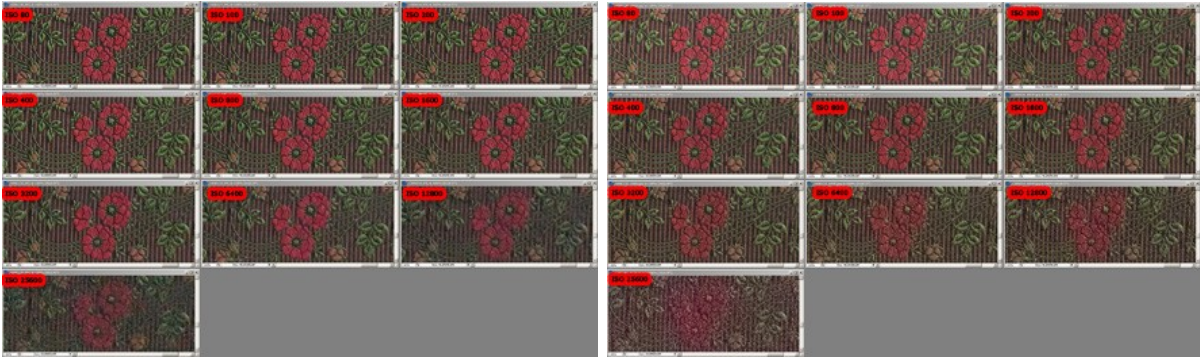

A Panasonic DMC-LX15-nek van gyorsmenüje is, ami megjeleníthető „gyári” módban, vagy egyedi konfigurációban egyaránt. Ez azt jelenti, hogy a gyorsmenüt igényeink szerint alakíthatjuk, mint azt már korábbi Panasonic fényképezőgépnél is láthattuk. Ja, igen: a menük kezelése a kurzorokon kívül az érintőképernyő segítségével is történhet, így jóval gyorsabban navigálhatunk és paraméterezhetünk.

Képmínőség

Kicsi gép 1"-os szenzorral – vajon milyen képmínőség fogad majd? Nem ez az első ekkora képérzékelővel szerelt fényképezőgép, ami nálam megfordul, ezért úgy nagyjából sejtettem, mire számíthatok zajosodás, illetve dinamika terén, ám a technológiák folyamatosan fejlődnek, és a Panasonic sem elégszik meg a „tegnapi” csúcsteljesítménnyel a csúcskategóriás kompaktjában. Első körben a zajosodásra voltam kíváncsi, így hát a teljes érzékenységi tartományt végigpróbáltam a szokásos tesztábrámon. Az LX15 menüjében az összes zajszűrést minimalizáltam, illetve kikapcsoltam, a JPEG fotóstílusát „Standardra” állítottam. A RAW fájlokat a legfrissebb (v9.8.0.692) Adobe Camera RAW beépülő modullal hívtam; feldolgozás közben az ACR alapértékeit használtam. Íme:

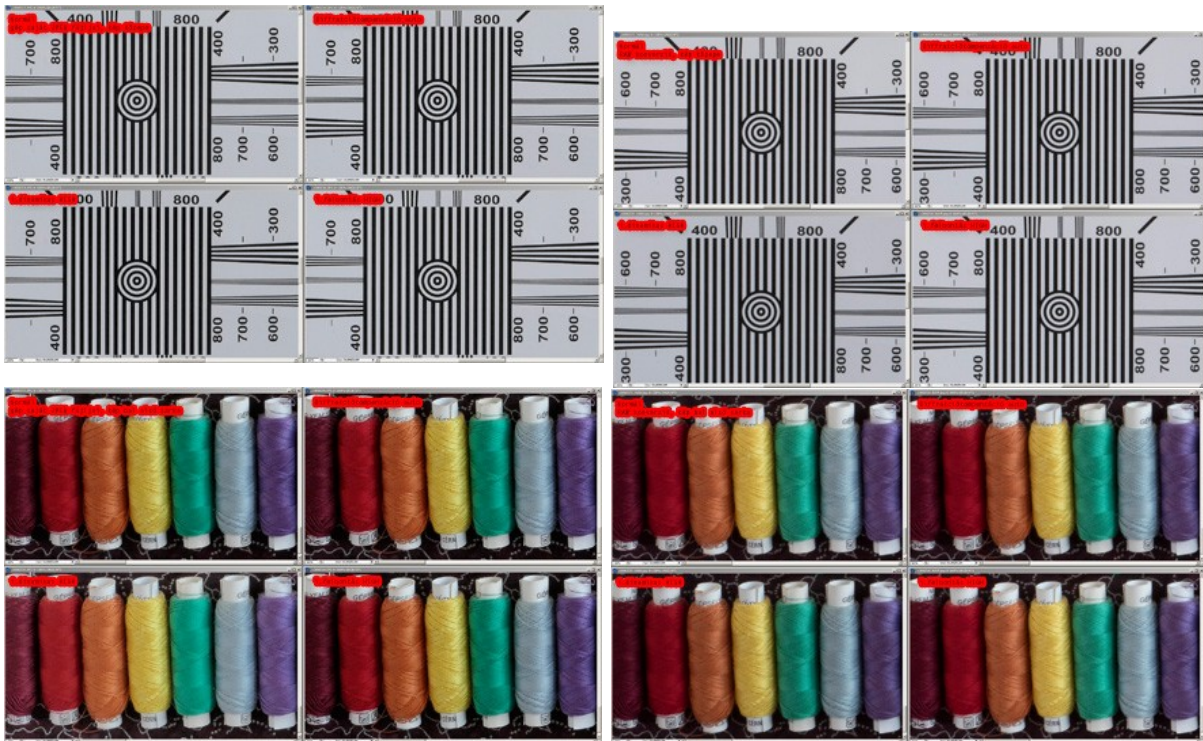
Úgy vettem észre, hogy a fényképezőgép saját JPEG motorját használva kb. ISO 1600-ig szinte makulátlan képminőséggel állunk szemben, de ISO 3200-on már a részletek kezdenek összefolyni. Meglepő, hogy ISO 1600 és ISO 3200 között mekkora nagy és hirtelen bekövetkező minőséggyengülés tapasztalható. Ha RAW-ban fotózunk, kb. fél FÉ értéket nyerünk, de továbbra is az ISO 1600-at mondanám a „tökéletes képminőség” felső határának. Ha nagyon muszáj, és mondjuk homogénebb témát szeretnénk lefényképezni, akkor ISO 6400-ig is elmehetünk, ha nyersfájlokat készítünk. A gép szépen tartja a színeket, a fehéregyensúly sem mászik el, ahogyan emeljük az érzékenységet.

A Panasonic DMC-LX15 dinamika terén sem hagyja cserben a fotóst: a már-már kiégetnek hitt és bebukottnak vélt képi részleteket is javarészt meg lehet

menteni – sőt, a bebukott részek felhúzása nem jár elviselhetetlen mértékű zajosodással.

Mivel a készülék lelkét egy „csupán” 1”-os képérzékelő alkotja, ezért a fejlesztők előrelátóak voltak, és egyrészt a blendét is csak F11-ig engedik szűkíteni, másrészt kínálnak a menüben olyan funkciót, amivel a diffrakció hatását csökkenteni lehet – a fotómasina saját JPEG motorja alkotta fájlok esetében. Ugyanis kiderült, hogy a RAW fájlokra nincsnek hatással a képjavító algoritmusok:

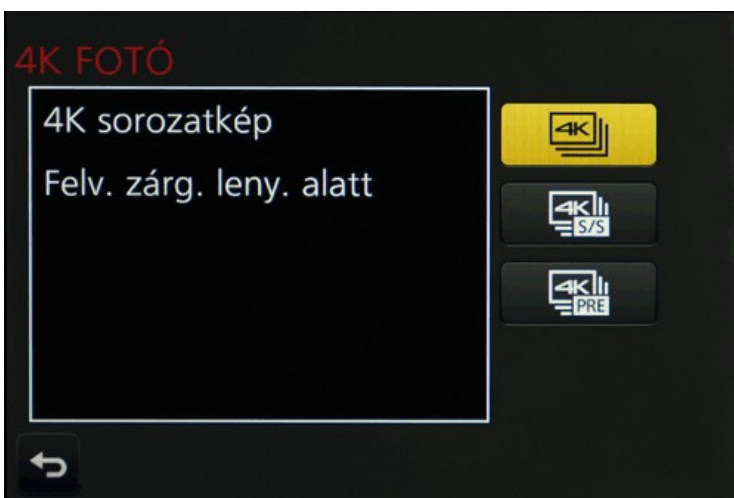
Ismét a tesztábrát fényképeztem le, ám ezúttal alap érzékenységen (ISO 125), fix F11 rekeszértékkel. Összehasonlítottam a javító algoritmusok nélküli „normál” képet a diffrakciókompenzációs, az „i.dinamikus” és az „i.felbontásos” változattal. Balra a gép saját JPEG-je, jobbra az ACR konverzió látható. Csodák nincsenek, az LX15 JPEG motorja is csak alaposabb odafigyelés mellett láttatja a különbséget. A RAW konverzió során viszont egyértelműen lágy(abb) a kép F11-en. A Panasonic képjavító eljárásai ügyes élesítést hajtanak végre, de semmi többre ne számítsunk.

A fotók élessége teljesen nyitott rekesz mellett sem rossz, de elsősorban a kép közepe mondható jónak. Egy kis rekeszeléssel – 1,5-2 FÉ-vel – sokat javul a helyzet, és már a kép szélei felé is élesebb, részletgazdagabb eredményt kapunk. A geometriai torzítást az elektronika kordában tartja csakúgy, mint a színhibákat. Ez utóbbiak itt-ott láthatóak, de RAW híváskor a megfelelő

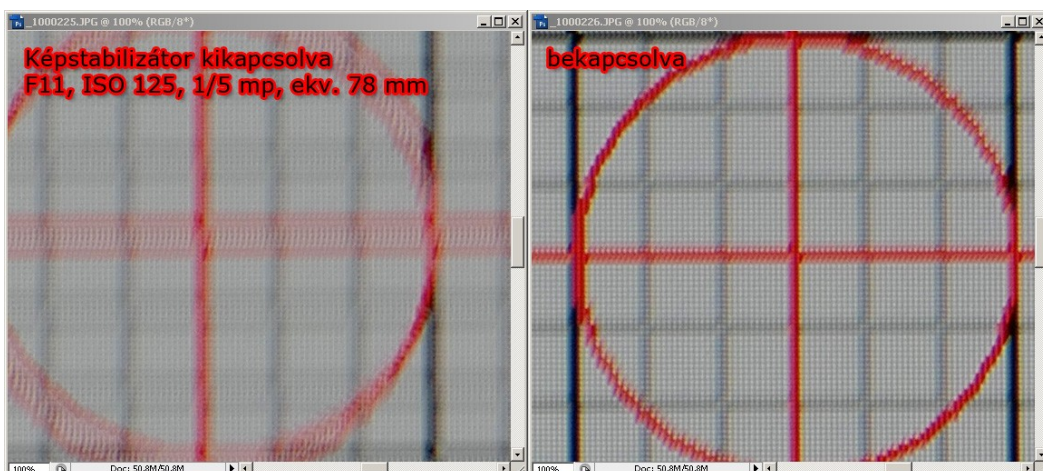
csúszkák arrébb pöccintésével seperc alatt korrigálhatóak. [A képmintákat itt éritek el.](#)

Működés, érdekességek

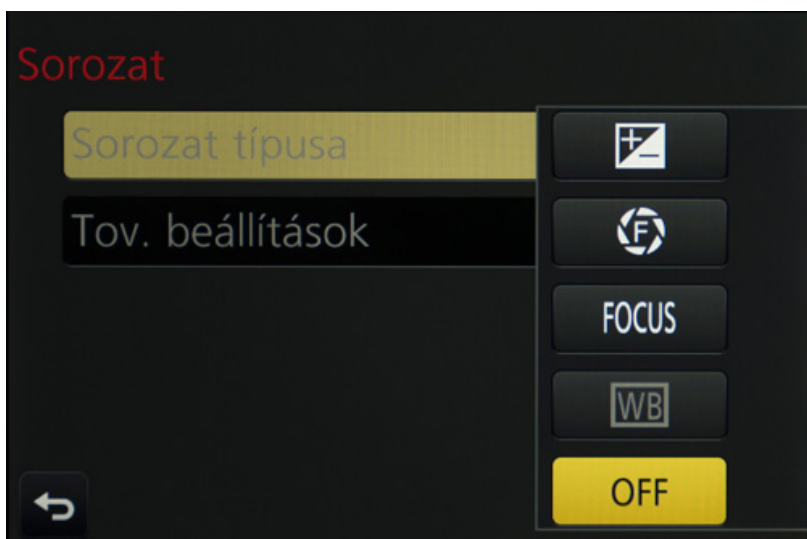
A Panasonic DMC-LX15 gyakorlatilag ugyanazokkal a szolgáltatásokkal és funkciókkal van felszerelve, mint nagyobb, cserélhető objektíves (kor)társai. Csakúgy, mint a [G80](#), vagy a [GX80](#), az LX15 is rendelkezik „utólagos fókusszal”, „4K Fotó móddal”, digitális szűrőkkel (pl. retró, szépia, monokróm, keresztbehívás stb.), HDR móddal (csak JPEG használatakor érhető el), többszörös expozícióval, time-lapse-szel („késleltetett exponálás”), léptetett animációval és hasonló jóságokkal. Van beépített képstabilizátor, ami videózáskor is használható.

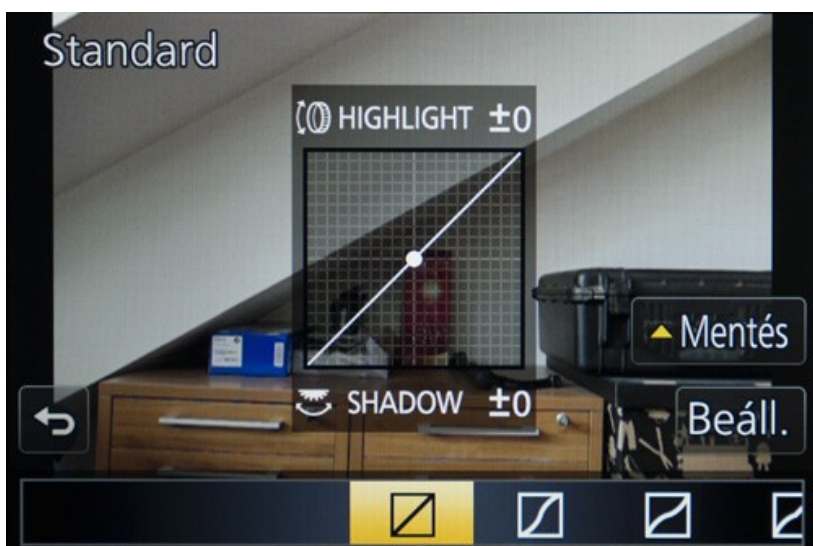
A stabilizátor körülbelül 3 FÉ előnyt nyújt, ami elfogadható, de nem kimagasló érték ebben a kategóriában. A lenti képen nem történt elírás: igaz, az objektív ekvivalens 72 mm-ig megy, az EXIF adatokban viszont 78 mm szerepel a gyújtótávolsági tartomány végén:

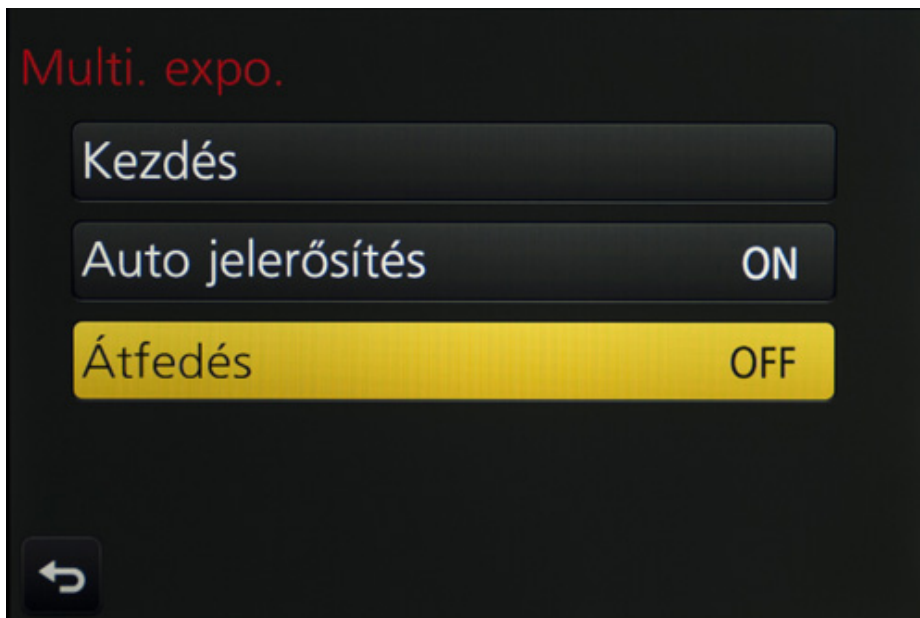
Használhatunk képsorokat, ráadásul többfélét is. Egyrészt ott van a „klasszikus” képsor, az expozíció sor, de választhatjuk a rekeszsor, a fókuszsort, vagy a fehéregyensúly-sort. Ezeket természetesen tovább paraméterezhetjük a menüben.

Aki RAW-ban használja a gépet, annak bizonyára nem lesz érdekes az árnyék kiemelés, amivel gyakorlatilag egy felvételtől készíthetünk HDR fotót. Vannak előre definiált görbék, de létrehozhatunk sajátot, amit aztán el is menthetünk.

Készíthetünk többszörös expozíciót, ahol egy „filmkockára” exponál többször a gép. Ez a funkció is programozható, alapvetően a jelerősítést és az átfedést kapcsolhatjuk be/ki. Tulajdonképpen – állványról használva, statikus témát feltételezve – sokkal alacsonyabb zajszintű képet is lőhetünk a többszörös expozíció segítségével, de művészi vénánknak is szabad teret adhatunk több téma egymásra helyezésével.

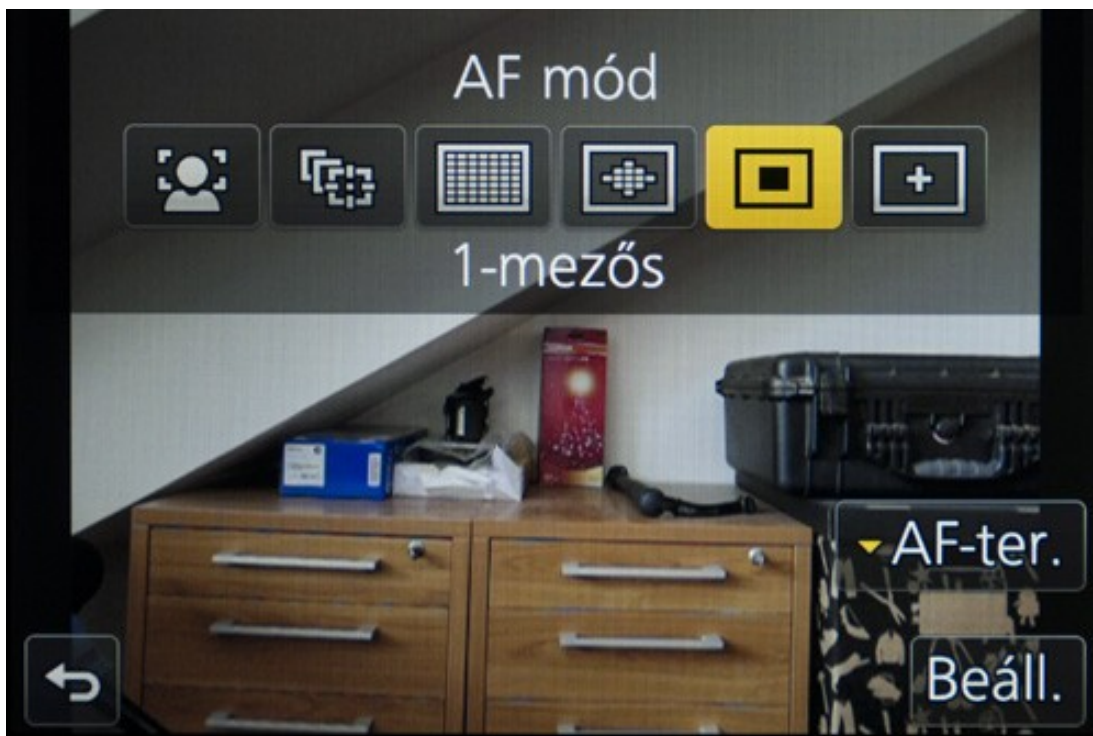

A mechanikus zár helyett választható az elektronikus is, ekkor a legrövidebb záridő 1/4000 mp-ről 1/16 000 mp-re módosul. Persze, ha nem tudunk dönteni, az automatikát is segítségül hívhatjuk, ami például nyílt rekesz mellett, verőfényes napsütésben önállóan átvált elektronikus zárra, ha már kifutnánk az 1/4000 mp-es záridőből.

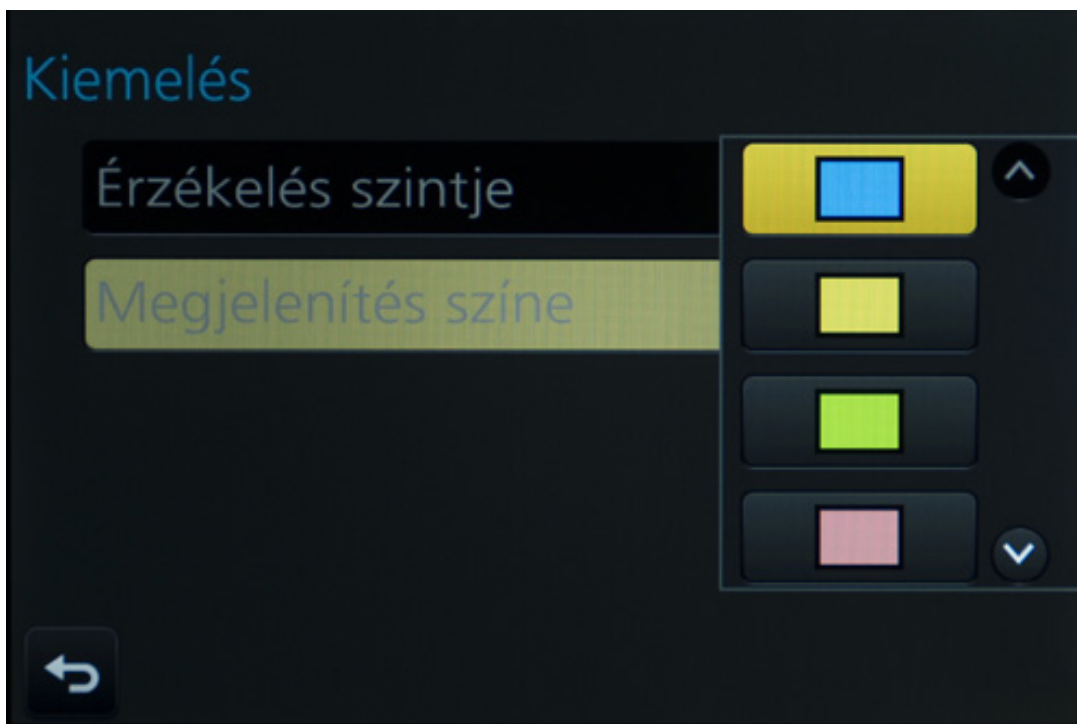

A DMC-LX15 sorozatfelvételi sebessége AF-S módban 10 kép/mp, követőfókusszal pedig 6 kép/mp a maximum. A fényképezőgép 49 mezős, kontrasztérzékeléses, DfD („Depth from Defocus”) autofókusz rendszert kapott, ami ugyanarra a technológiára épít, ami anno a GH4-ben debütált. Itt az AF rendszer az optika adataira építve, az objektív által elmosott (az élességi ponton kívül eső) részletek alapján el tudja dönteni, hogy elé vagy mögé kell-e fókuszálni, így a kontrasztérzékeléses AF-re jellemző elé-mögé fókuszálgatás elmarad, és gyakorlatilag a fázisérzékeléses élességállításra jellemző „azonnal

odatekerem az élességet” helyzet valósul meg. Az LX15 igen jó érzékkel követi a térben mozgó témát, ráadásul elég gyorsan működik.

Viszont előnytelen fényviszonyok mellett lelassul, s van, hogy pontatlanná válik az AF rendszer – de ez szinte az összes fényképezőgépnél így van. Kézi élességállítás is lehetséges a fókuszgyűrű által, és természetesen segédet is hívhatunk a kiemelés személyében.

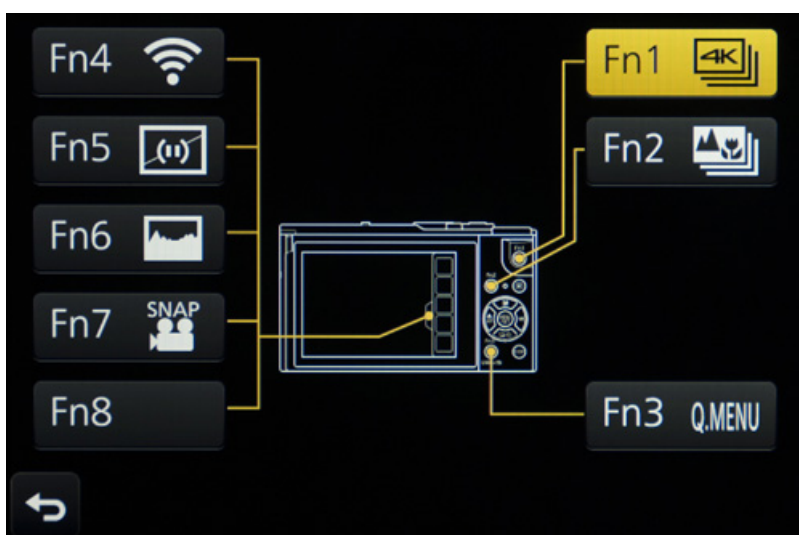
Az LX15 panoráma móddal is kényeztetni tulajdonosát. Mint az összes többi funkciót, úgy ezt is igényeinkhez igazíthatjuk. Egyrészt meghatározhatjuk a képméretet (standard, wide), másrészt a panoráma irányát is megadhatjuk:

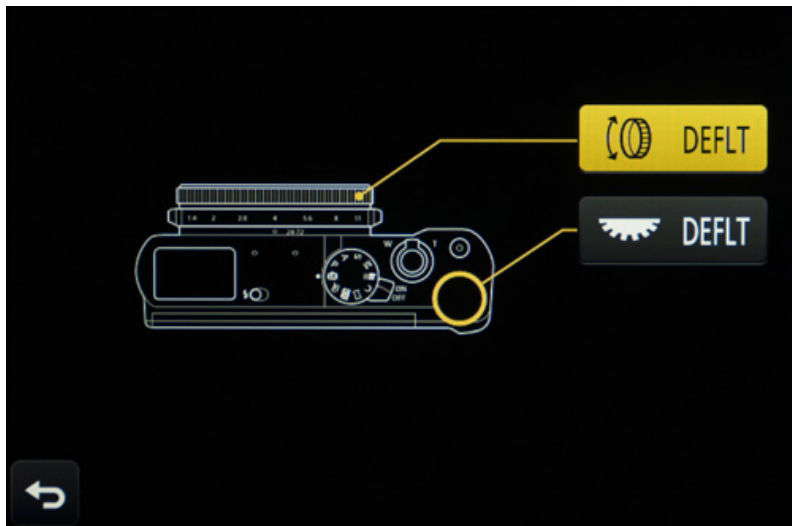
Miután készen vagyunk a beállításokkal, nyomjuk meg a kioldót, és mozgassuk a fényképezőgépet a kijelzőn mutatott irányba. Bevallom, nem voltam lenyűgözve a mód hatékonyságával, ugyanis az illesztés nem volt pontos, és az expozíciókban is látszott eltérés.

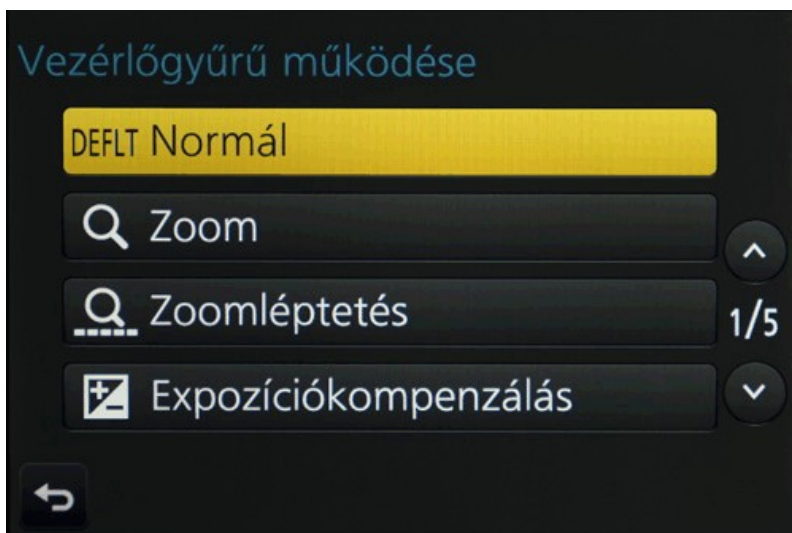
Az automatikus érzékenységet manuális módban is aktiválhatjuk, megadhatjuk a legmagasabb ISO értéket, és bekapcsolhatjuk a bővített ISO-t is, viszont auto ISO mellett M módban nem fog működni az expozíció korrekció, és az elektronika ódzkodik attól, hogy ISO 1600 fölé emelje az érzékenységet (lásd képminőség).

Összesen nyolc funkció gombot kínál az LX15, melyek közül az első három fizikai, a többi az érintőképernyőn található. Ezek mindegyike szabadon felvértethető funkciókkal.

Ugyanez érvényes a tárcsákra is, hiszen nem lenne a Panasonic gépe a DMC-LX15, ha erre nem lenne mód..

Látható tehát, hogy a DMC-LX15 egy ízig-vérig „profi” fényképezőgép egy kompakt ártatlannak látszó bőrébe bújtatva. Ugyanazokat a szolgáltatásokat kapjuk, mint amiket a nagytestvérek is nyújtanak.

Videofelvétel, értékelés

Akinek már volt a kezében Panasonic fényképezőgép, az tisztában van vele, hogy mozgóképfelvételek készítésére ennyi pénzért gyakorlatilag nincs jobb megoldás, mint amit ez a japán gyártó nyújt. Az LX15 sem gyengélkedik e téren, noha azért ne számítsunk a GH sorozattal azonos teljesítményre. A gépen nincs se mikrofon be-, se fejhallgató kimenet, de ez nem is várható el egy ekkorai fényképezőgéptől. Mint az állóképeknél, úgy itt is választhatunk kedvünkre a fotóstílusok, illetve a digitális szűrők közül. Természetesen a remek képstabilizátor is bekapcsolható videóink alá.

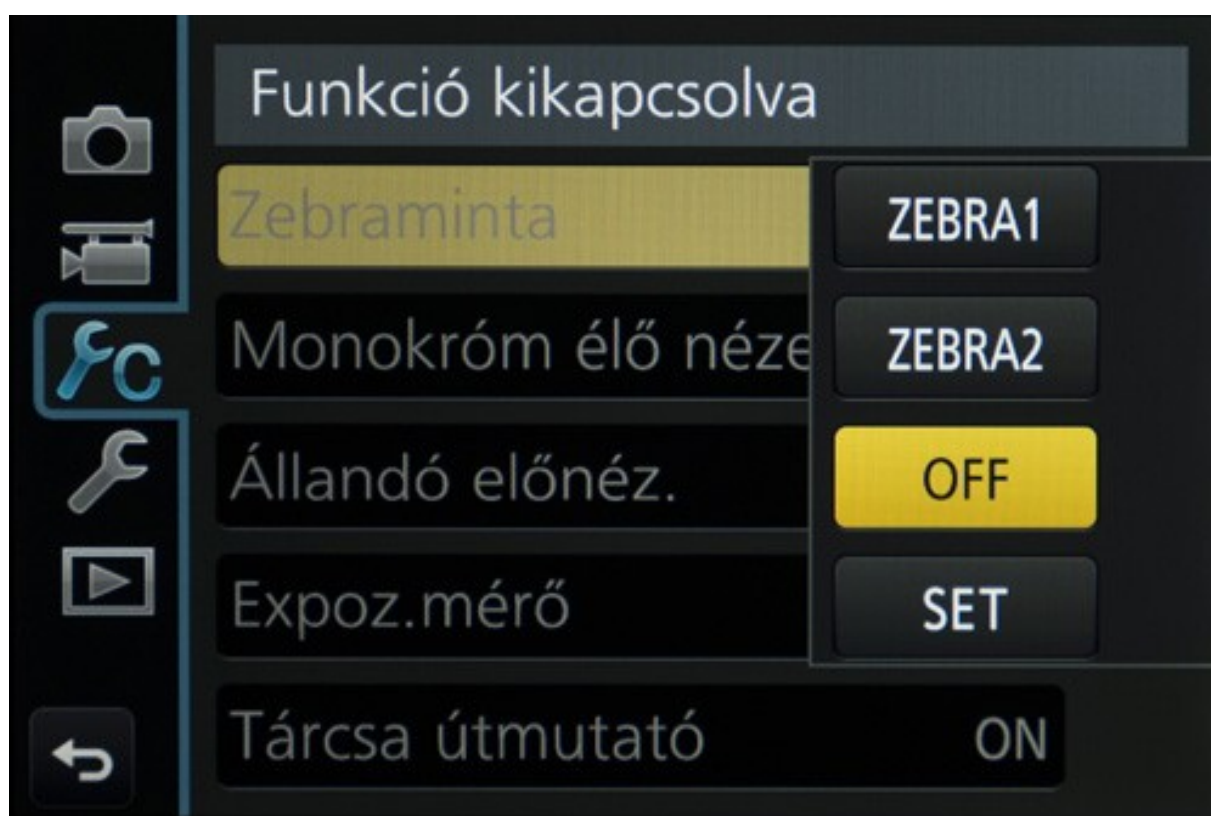
A DMC-LX15 AVCHD és MP4 formátumokra képes, nyilván az utóbbit érdemes használnia annak, aki a későbbiek során majd szerkeszteni szeretné képanyagait. MP4 formátumban alábbi felbontás, képrfrissítési frekvencia, illetve adatsűrűség áll rendelkezésünkre:

Aki szeretné, az Full HD-ban lassított felvételt is választhat (120 kép/mp), amit aztán 25 kép/mp-es frekvencián ment a gép. Ez esetben viszont nem lesz hangja a videónak (érthető), nem használhatjuk a képstabilizátort (bosszantó), és nincs AF felvétel közben (érthetetlen).

Sem 4K-ban, sem Full HD-ban nem a teljes szenzor dolgozik, így mindkét esetben, de eltérő mértékben képkivágással kell szembesülnünk. 1920 x 1080 formátumban ez azt jelenti, hogy az ekv. gyújtáv tartomány 30-90 mm-re, míg 4K formátumban ekv. 36-108 mm-re módosul, azaz elveszítjük az igazán nagylátószögű értékeket.

A mozgóképeket P, A, S, M módban vehetjük fel, bekapcsolhatjuk a zebracsíkokat, amivel jól kiemelhetjük a túlexponált részeket. Háromféle zebraminta közül választhatunk: az egyik 80%-os, a másik 100%-os kiégés esetén jelenik meg, míg a harmadikat magunk paraméterezhetjük. Van élkiemelés, amivel a kézi élességállítást könnyíthetjük meg. Cine profilokat ne is keressünk, ez nem egy videózásra kiélezett készülék.

Az automatikus élességállítás összes módja mozgóképfelvételkor is él; az AF gyors és halk, akár az érintőképernyővel is megmutathatjuk a gépnek, hová fókuszáljon. Azonban gyakran előfordul, hogy az AF a kontrasztérzékeléses

rendszerekre jellemző mozgást végez, ami bezavar a videóba. Nem hiába nincs jobb a kézi élességállításnál.

A beépített mikrofon tűrhető hangminőséget produkál; a szélzajcsökkentés standard, erős, vagy kikapcsolt állapotú lehet. Az LX15 mozgókép-minősége közepes/jó, de vannak olyan konkurens fotómasinák, amik azért egy fokkal jobban dolgoznak, és a teljes szenzort bevetik felvételkor.

Értékelés

A Panasonic DMC-LX15 hozza a legendás LX sorozattól megszokott minőséget, funkcionalitást. Noha ergonómiailag nem tökéletes, azt hiszem, ebben a kategóriában nem is lehet olyat elvárni/találni. A készülék erős oldala a gyors,

pontos AF rendszer, a jó képminőség, az alacsony zajszint (ISO 1600-ig mindenképp), a nagyobb testvérektől származó funkciók és szolgáltatások, a praktikus érintőkijelző, a hasznos videós funkciók, a fényerős optika, vagy a hatékony képstabilizátor. Hátrányai a hiányzó elektronikus kereső, a hiányzó ND szűrő (videózásakor igen fontos lenne), és az összezavaró rekeszgyűrű (változó kezdő F-értékű zoomobjektívek esetében nem túl praktikus megoldás). Ezek ellenére tőlem jár neki a bronzérem, azaz „Jóféle” kis gép lett ez!

Panasonic DMC-LX15

A Panasonic DMC-LX15 fényképezőgépet a [Panasonic Magyarországi képviseletétől](#) kaptam bemutatóra. Az LX15 bruttó 217 000,- Ft környékén vásárolható meg a márka forgalmazóinál. A DMC-LX15 műszaki paramétereit [itt találjátok](#).